

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

โดย

งานนโยบายและแผนงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า อำเภอภูกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ๒๕๒๔๐

<http://www.muangkao.go.th>

คำนำ

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และมีแก้ไขแผนพัฒนาฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ไปแล้วนั้น หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ กำหนดให้นำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาภาค/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น ในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควร

บัดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่แท้จริงและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑
๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๑๓
ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับพื้นที่	๒๔

รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า อำเภอภินนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

จากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

ข้อ ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์กรรวมทั้งนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมสามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิด

เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา

แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่ การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนากายใต้ แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลัก

ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลัก จำนวน ๑๓ หมวดหมาย

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมายหลัก และมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้

๓ เป้าหมาย ๑๒ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าการเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมายและการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรองรับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยที่ผ่านมามาประเทศไทยมีความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวหลายประเด็น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงเน้นการสร้างควมหลากหลายด้านการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพื่อเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง โดยมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลัก ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของ

ตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก โยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมาย คือ

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีการพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต กำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาไว้ ๓ เป้าหมาย ๑๑ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้ยานยนต์ในภาคส่วนต่างๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด
หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ประเทศไทยมีศักยภาพเรื่องสมุนไพร แต่การส่งออกส่วนใหญ่อยู่ในรูปวัตถุดิบที่มีราคาและมูลค่าเพิ่มต่ำ มีการนำเข้าในรูปสารสกัดซึ่งมีราคาสูง ขณะเดียวกันมีข้อจำกัดในเรื่องคุณภาพที่ยังไม่ได้มาตรฐาน และขาดงานวิจัยเพื่อเป็นหลักฐานข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ที่จะรองรับคุณสมบัติสมุนไพร ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร จากการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ทำให้เกิดการเร่งวิจัย และพบว่าสมุนไพรไทยหลายชนิดมีส่วนช่วยในการป้องกันรักษาโควิด-๑๙ เช่นฟ้าทะลายโจร กระชายขาว ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาสมุนไพรไทย

หมวดหมู่ที่ ๔ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่รวมถึงมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมายสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข กำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาไว้ ๔ เป้าหมาย ๖ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพื่อให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

แพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค จากสถานการณ์การแข่งขันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาและจีน ส่งผลกระทบต่อเมืองถึงไทยและภูมิภาคซึ่งอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้ง ดังนั้น ทิศทางในอนาคตของไทย จึงควรแสดงบทบาทการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศต่างๆ โดยเน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน รวมถึงควรรักษาสมดุลความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อสร้างประโยชน์ให้เกิด

การลงทุน สร้างเครือข่ายเศรษฐกิจและระบบการค้า โดยมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลัก ๔ เป้าหมาย ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยมีความเชื่อมโยงกับ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่

๑. การต่างประเทศ ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๓. โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

๔. การเติบโตอย่างยั่งยืน กำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาไว้ ๓ เป้าหมาย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลัก ๓ เป้าหมาย ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ ๓ เป้าหมาย ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ ๓ เป้าหมาย ๗ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของรัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลกและยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน ปัจจุบันการพัฒนาประเทศทุกระดับได้รับผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจโลกซบเซา และการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรง ส่งผลให้แต่ละภาคมีภาวะเศรษฐกิจหดตัวจากการหยุดหรือชะลอการดำเนินกิจกรรมการผลิตและบริการ หมวดหมายที่ ๘ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุน ๕ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่กำหนดไว้ ๓ เป้าหมาย ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม กำหนดเป้าหมายไว้ ๒ เป้าหมาย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดการความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดเป้าหมายไว้ ๓ เป้าหมาย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

คาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นภัยที่เกิดขึ้นตามฤดูกาล หรือจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลให้ภัยธรรมชาติมีระดับความรุนแรงและมีความถี่เพิ่มมากขึ้น โดยหมุดหมายที่ ๑๑ จะมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่ามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์

ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดเป้าหมายไว้ ๓ เป้าหมาย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่

สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยมุ่ง

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม กำหนดเป้าหมายไว้ ๓ เป้าหมาย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับล้นของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชนโดยตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสียหายและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

การพัฒนาตามหมวดหมายที่ ๑๓ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านกาทุจริตและ

ประพจน์มิชอบ ประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายไว้ ๒ เป้าหมาย ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวกและปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่นเชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

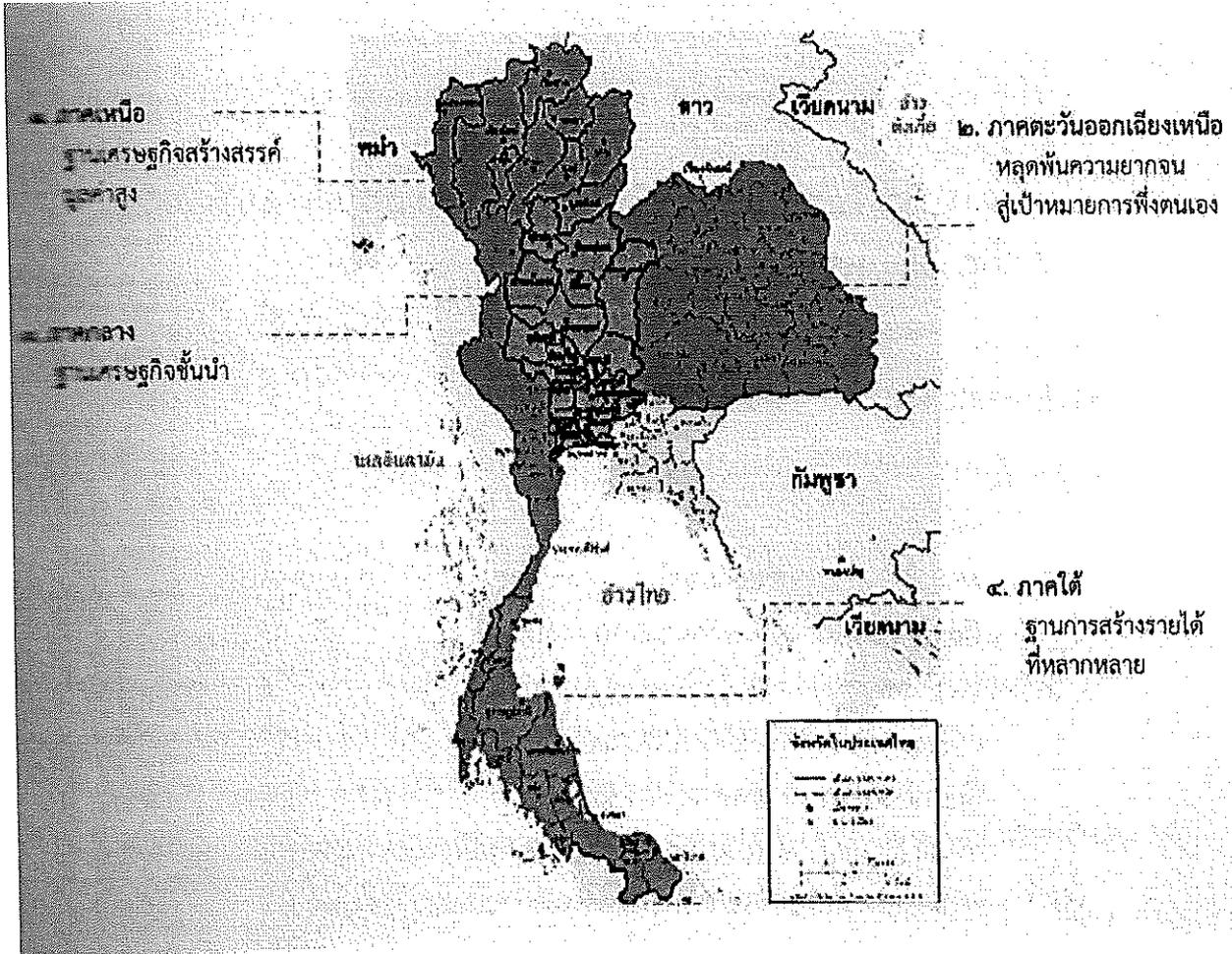
กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้ประสบผลสำเร็จยังต้องอาศัยกลไกการจตุรระบบประมาณที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนกระบวนการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนงานและวิธีการดำเนินงานให้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ และสนับสนุนการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ได้ต่อไป

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

๓.๑ แผนพัฒนาภาค

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

๑. เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

เป้าหมาย : ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

ตัวชี้วัด : - ผลผลิตภาคต่อหัวระหว่างภาค
- สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาค
๒. เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

เป้าหมาย : เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

ตัวชี้วัด : เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่
๓. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

เป้าหมาย : พื้นที่เศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : - ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน
- ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่

๔. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- เป้าหมาย : เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนร้อยละ ๒๐
- ตัวชี้วัด : - มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
: - สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

ความท้าทายในการพัฒนาภาคและพื้นที่

๑. การพัฒนากระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง
 - เกิดปัญหาช่องว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาค
 - คนยากจนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ
 - ปัญหาความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. โครงสร้างประชากรทุกภาคส่วนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
 - แรงงานมีข้อจำกัดทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
 - สัมฤทธิ์ผลของการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ
 - การเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการเจ็บป่วยยังคงเป็นปัญหาสำคัญในทุกภาค
 - ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังคงเป็นปัญหาสำคัญ
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
 - มีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในทุกภาค
 - ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินรุนแรงมากขึ้น
 - มลพิษทางอากาศ ทางน้ำ และขยะในเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
 - ภัยแล้งและอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
๔. กลไกการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ
 - การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ขาดพลังการขับเคลื่อน
 - ผังเมืองขาดการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - เทศบาลหลักของทุกจังหวัดมีขนาดเล็กเกินไปและมีขีดจำกัดในการให้บริการกับประชาชน
 - เมืองที่เติบโตโดยวิธีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาเมือง

พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม ๕ แนวทาง

๑. พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม เช่น
 - พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคม
 - จัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ
 - จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน
 - เพิ่มความปลอดภัยของประชาชน
 - เพิ่มพื้นที่สีเขียว
๒. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลางส่วนท้องถิ่นภาคประชาสังคมและภาคเอกชน เช่น
 - จัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร
 - ส่งเสริมการใช้น้ำอย่างประหยัดเพื่อช่วยลดมลพิษทางน้ำ
 - เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในเขตเมือง

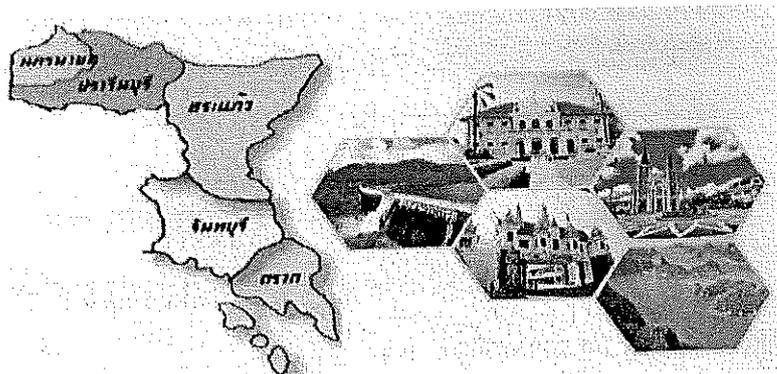
๓. พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง เช่น
 - ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะซึ่งมีต้นทุนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ส่งเสริมความสะดวกปลอดภัยในการเดินทางของคนทุกช่วงวัยและผู้พิการ
 - ส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท
๔. รักษาอัตลักษณ์ของเมืองและสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อกระจายรายได้ให้คนในท้องถิ่น เช่น
 - อนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้านและเมืองเก่า
 - พัฒนาเมืองควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน
 - สร้างและใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์ของเมือง
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง เช่น
 - รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเมืองเพื่อประสิทธิภาพการบริการ
 - เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความร่วมมือระหว่างกัน
 - หน่วยงานส่วนกลางสนับสนุนด้านวิชาการและงบประมาณ

๓.๒ แผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

๓.๒ แผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว

เป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชุมชนและวัฒนธรรม แหล่งผลไม้ และเกษตรปลอดภัย”

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เป้าหมายที่ ๑ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๑ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ด้านการศึกษา สุขภาพ ชีวิตครอบครัวและชุมชน) สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู

ตัวชี้วัดที่ ๓ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๔ ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน

ตัวชี้วัดที่ ๕ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทย อายุ ๑๕-๕๙ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๖ ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัด พ้นต้น

ตัวชี้วัดที่ ๗ ผลผลิตภาพแรงงาน(บาท/คน)

เป้าหมายที่ ๒ ศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชุมชนและวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๘ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ แหล่งผลไม้และเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัดที่ ๙ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑๐ มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชีวิตชุมชนและวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าชายแดน และการลงทุน เชื่อมโยง EEC และประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตการแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรตามมาตรฐานความปลอดภัยอย่างครบวงจรและมีมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่าง
ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาศักยภาพมนุษย์ การบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพชีวิต ให้มี
ความมั่นคงปลอดภัย

เขตการปกครองกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แบ่งเป็น ๕ จังหวัด
(จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว) รวม ๓๗ อำเภอ ๒๗๗ ตำบล ดังนี้

จังหวัด (๕)	อำเภอ (๓๗)
จันทบุรี ๑๐ อำเภอ ๓๖ ตำบล ๗๓๑ หมู่บ้าน	๑. เมืองจันทบุรี (๑๑ ตำบล ๙๘ หมู่บ้าน) ๖. แหลมสิงห์ (๗ ตำบล ๖๕ หมู่บ้าน) ๒. ชลบุรี (๑๒ ตำบล ๙๐ หมู่บ้าน) ๗. สอยดาว (๕ ตำบล ๗๐ หมู่บ้าน) ๓. ท่าใหม่ (๑๔ ตำบล ๑๒๔ หมู่บ้าน) ๘. แก่งหางแมว (๕ ตำบล ๖๖ หมู่บ้าน) ๔. โป่งน้ำร้อน (๕ ตำบล ๔๗ หมู่บ้าน) ๙. นายายอาม (๖ ตำบล ๖๗ หมู่บ้าน) ๕. มะขาม (๖ ตำบล ๕๙ หมู่บ้าน)
ตราด ๗ อำเภอ ๓๘ ตำบล ๒๖๑ หมู่บ้าน	๑. เมืองตราด (๑๔ ตำบล ๙๘ หมู่บ้าน) ๖. เกาะกุด (๒ ตำบล ๘ หมู่บ้าน) ๒. คลองใหญ่ (๓ ตำบล ๒๐ หมู่บ้าน) ๗. เกาะช้าง (๒ ตำบล ๙ หมู่บ้าน) ๓. เขาสมิง (๘ ตำบล ๖๖ หมู่บ้าน) ๔. ป่อไร่ (๕ ตำบล ๓๓ หมู่บ้าน) ๕. แหลมมอ (๔ ตำบล ๒๗ หมู่บ้าน)
นครนายก	๑. เมืองนครนายก (๑๓ ตำบล ๑๒๕ หมู่บ้าน) ๒. บ้านนา (๑๐ ตำบล ๑๑๕ หมู่บ้าน) ๓. ปากพลี (๗ ตำบล ๕๑ หมู่บ้าน) ๔. องครักษ์ (๑๓ ตำบล ๑๑๖ หมู่บ้าน)
ปราจีนบุรี	๑. เมืองปราจีนบุรี (๑๒ ตำบล ๑๔๔ หมู่บ้าน) ๖. นาดี (๖ ตำบล ๖๓ หมู่บ้าน) ๒. กบินทร์บุรี (๑๔ ตำบล ๑๙๓ หมู่บ้าน) ๗. ศรีมโหสถ (๔ ตำบล ๒๔ หมู่บ้าน) ๓. ประจันตคาม (๙ ตำบล ๑๐๖ หมู่บ้าน) ๔. ศรีมหาโพธิ์ (๑๐ ตำบล ๙๐ หมู่บ้าน) ๕. บ้านสร้าง (๙ ตำบล ๘๘ หมู่บ้าน)
สระแก้ว ๙ อำเภอ ๕๘ ตำบล ๗๓๑ หมู่บ้าน	๑. เมืองสระแก้ว (๘ ตำบล ๑๒๓ หมู่บ้าน) ๖. อรัญประเทศ (๑๒ ตำบล ๑๑๔ หมู่บ้าน) ๒. คลองหาด (๗ ตำบล ๗๑ หมู่บ้าน) ๗. เขาฉกรรจ์ (๔ ตำบล ๗๑ หมู่บ้าน) ๓. ตาพระยา (๕ ตำบล ๖๔ หมู่บ้าน) ๘. โคกสูง (๔ ตำบล ๔๑ หมู่บ้าน) ๔. วังน้ำเขียว (๔ ตำบล ๘๔ หมู่บ้าน) ๙. วังสมบูรณ์ (๓ ตำบล ๔๘ หมู่บ้าน) ๕. วัฒนานคร (๑๑ ตำบล ๑๑๕ หมู่บ้าน)

สถานที่ท่องเที่ยวของภาคตะวันออก ๒

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจภาคตะวันออก ๒ มีความหลากหลายและมีความโดดเด่นที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่าง ดังนี้

จังหวัด	สถานที่
จันทบุรี	หาดคุ้งวิมาน/เขื่อนพลวง/อุทยานแห่งชาติเขาสิบห้าชั้น/วัดมังกรบุปผาราม/เกาะเปริด ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เขาบายศรี/น้ำตกคลองนารายณ์/สวนสาธารณะสมเด็จพระเจ้าตากสิน น้ำตกหินลาด/ชายหาดแหลมสิงห์/อ่าวคุ้งกระเบน/หาดเจ้าหลาว/หาดแหลมเสด็จ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว/ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ น้ำตกเขาสอยดาว/อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ
ตราด	เกาะไม้ซี้/อุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองแก้ว/น้ำตกสะพานหิน/ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง เกาะทรายขาว/อ่าวสลักเพชร/น้ำตกคลองพลู/หาดโลนลี่บีช/อ่าวบางเป้าหมู่บ้านชาวประมง หาดไก่อันต์จุดชมวิวไก่อันต์/หาดคลองพร้าว/หาดทรายขาว/เกาะขาม/เกาะหมาก/เกาะกูด เกาะช้าง
นครนายก	พระอรหันต์พุทธอุทยานพุทธชัยนิตี/วัดเขาแดง/วัดพรหมณี/ศาลเจ้าพ่อขุนด่าน รอยพระพุทธรูปจำลองเขานางบวช/พระแก้วมรกตองค์จำลอง(วัดคีรีวัน) หมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับ คลอง ๑๕/เขื่อนขุนด่านปราการชล(เขื่อนคลองท่าด่าน) น้ำตกเหวนรก/น้ำตกสาลิกา/น้ำตกลานรักหรือน้ำตกตาดหินกอง/อ่างเก็บน้ำวังบอน ล่องแก่งนครนายก
ปราจีนบุรี	น้ำตกธารทิพย์/แก่งหินเพิง/พิพิธภัณฑสถานอยู่สุขสุวรรณ/โบราณสถานพานหิน อนุสาวรีย์ลายฝีพระหัตถ์/กลุ่มโบราณสถานสระมรกต/ตึกเจ้าพระยาอภัยภูเบศร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติปราจีนบุรี/ตลาดหนองชะอม/โบราณสถานเมืองศรีมโหสถ วัดแก้วพิจิตร/จุดชมวิวผาหินซ้อน/อุทยานแห่งชาติทับลาน/เนินพิศวง/วนอุทยานน้ำตกเขาอีโต้
สระแก้ว	น้ำตกเขาตะกรับ/เขานกกระจ่าง/สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าช่องกล่ำบน/ตลาดขายแดนบ้านคลองลึก (ตลาดโรงเกลือ)/อุทยานแห่งชาติปางสีดา/ละลุ/สระแก้ว สระขวัญ/วัดอนุบรรพต(เขาน้อย) ประสาธตถ์ก๊กอภิม/ประสาธเขาน้อยสี่หมื่น/ประตูชัยอรัญประเทศ/พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนา (วิสัยทัศน์ Vision จังหวัดปราจีนบุรี)

ปราจีนบุรีเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า และการพัฒนาที่ยั่งยืน
(Prachinburi as a livable city Leading to valuable economy attaining
Sustainable development goals)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปราจีนบุรีเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลงต่อปี
๓. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ลดลง
๔. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดปราจีนบุรี เพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปราจีนบุรีที่ เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละอัตราการว่างงาน ลดลง
๗. ร้อยละมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น
๘. จำนวนพื้นที่ชลประทานที่ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น
๙. ร้อยละมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพิ่มขึ้น
๑๐. จำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ได้รับมาตรฐานสากลและมีงานวิจัยรองรับ เพิ่มขึ้น
๑๑. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ต่อปี
๑๒. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ ที่เพิ่มขึ้นต่อปี
๑๓. สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น เพิ่มขึ้นปีละ(ร้อยละ)
๑๔. ร้อยละของประชากรที่ประสบอุกภัย ลดลงต่อปี
๑๕. ร้อยละของประชากรที่ประสบปัญหาภัยแล้ง ลดลงต่อปี

พันธกิจการพัฒนาจังหวัด

๑. ปฏิบัติภารกิจตามกฎหมายให้บรรลุผลและสนองนโยบายของรัฐบาลในทุกมิติ โดยยึดการอำนวยความสะดวกของประชาชนเป็นฐาน

๒. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การเกษตรการค้าเงินการด้านสังคม และการศึกษาให้เกิดความเท่าเทียม การจัดการสิ่งแวดล้อมและระบบคมนาคมเพื่อสังคมเป็นสุข

๓. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เกิดความยั่งยืน

๔. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรปลอดภัยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแพทย์แผนไทยและสมุนไพรให้มีมาตรฐานสากล

๖. พัฒนาและส่งเสริมการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและมีส่วนร่วม

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ๕ ด้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สังคมที่มีคุณภาพ เป็นเมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมปราจีนบุรีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรและสมุนไพรสู่มาตรฐานความปลอดภัยและเชื่อมโยงตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บูรณาการและระดับการจัดการท่องเที่ยวคุณภาพเชิงสุขภาพเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และเชิงนิเวศในจังหวัดปราจีนบุรี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสุขและยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

จังหวัดปราจีนบุรีได้กำหนดทิศทางการพัฒนาโดยผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้ความสำคัญกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบาย หลักเกณฑ์และความสอดคล้องแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ให้มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัดปราจีนบุรี ท่ามกลางเทคโนโลยีและโรคนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง จังหวัดปราจีนบุรีได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาแต่ละด้าน ดังนี้

วัตถุประสงค์การพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ๕ ด้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สังคมที่มีคุณภาพ เป็นเมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างสังคมที่มีคุณภาพ เป็นเมืองแห่งความสุข ประชาชนเป็นคนดี มีความรู้ มีสุขภาพดี รายได้ดี

๒. เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้มีคุณภาพปราศจากภัยคุกคาม

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนความผสมผสานระหว่างสังคมเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม

๔. ประชาชนได้รับการบริการจากหน่วยงานภาครัฐที่มีคุณภาพและมีความพึงพอใจในการรับบริการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปราจีนบุรี

๒. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

๓. ร้อยละของปัญหาทางสังคม อาทิ การท้องก่อนวัยอันควร ความรุนแรงในครอบครัวและการหยุดเรียนกลางคันลดลง

๔. ร้อยละของการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรมทุกประเภทลดลงจากปีที่ผ่านมา

๕. จำนวนบริการสาธารณะด้านสังคมและความมั่นคงที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่

๒. พัฒนาเมืองหลักให้เป็นเมืองอัจฉริยะ น่าอยู่ และเป็นเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสามารถเชื่อมโยงการขยายตัวของเมืองสู่พื้นที่เกษตร

๓. พัฒนาพื้นที่เกษตรของจังหวัดปราจีนบุรีให้เป็นพื้นที่เมืองตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตและวิถีชีวิตพื้นที่

๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความมั่นคงของครอบครัวโดยปราศจากภัยคุกคาม

๕. ส่งเสริมให้เด็กที่ด้อยโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและตรงกับตลาดแรงงาน

๖. พัฒนาระบบการให้บริการด้านสาธารณสุขเพื่อรองรับของโรคอุบัติใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมปราจีนบุรีให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. ผลักดันการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีมูลค่าสูง

๒. ผลักดันจังหวัดปราจีนบุรีเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก Eastern Economic Corridor

๓. ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในจังหวัดปราจีนบุรี ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอที่เชื่อมโยงกับเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

๔. พัฒนาและยกระดับศักยภาพของกำลังแรงงานในจังหวัดปราจีนบุรีให้สอดคล้องความต้องการที่แท้จริงตัวชีวิต

๑. จำนวนของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีด้วยตนเองและมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดปราจีนบุรีเพิ่มขึ้น

๓. จังหวัดปราจีนบุรีเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก Eastern Economic Corridor

๔. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมวิสาหกิจเริ่มต้น (start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในจังหวัดปราจีนบุรี ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านคุณภาพในระดับชาติ

๕. แรงงานในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี มีทักษะและมีมือด้านเทคโนโลยี ที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมสีเขียวและมีมูลค่าสูง

๒. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ ด้านเทคโนโลยี และด้านการบริการของภาครัฐเพื่อผลักดันให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก Eastern Economic Corridor

๓. ร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถานศึกษา ในการพัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น (start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในจังหวัดปราจีนบุรี ให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น และได้รับการพัฒนาด้านคุณภาพ

๔. ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถานประกอบการในการพัฒนาและยกระดับศักยภาพฝีมือแรงงานในจังหวัดปราจีนบุรี

๕. ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการธุรกิจและอุตสาหกรรมสีเขียว ให้มาลงทุนในจังหวัดปราจีนบุรี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสมุนไพร สู่มาตรฐานความปลอดภัยและเชื่อมโยงการตลาด

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิต การตลาดและการส่งออกสมุนไพรแปรรูปและผลิตภัณฑ์สมุนไพร ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนพื้นที่ชลประทานที่ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น

๔. จำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ได้รับมาตรฐานสากลและมีงานวิจัยรองรับเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนากำลังคน สร้างทักษะที่จำเป็นรองรับภาคการเกษตร

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและสมุนไพรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและสมุนไพร ตลอดห่วงโซ่คุณค่า ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญาอย่างสร้างสรรค์

๔. บริหารแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บูรณาการและยกระดับการจัดการท่องเที่ยวคุณภาพเชิงสุขภาพ เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และเชิงนิเวศในจังหวัดปราจีนบุรี

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อบูรณาการการจัดการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม และเชิงนิเวศ

๒. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก แหล่งท่องเที่ยวรอง และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีชุมชนที่มีมูลค่าสูงและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

๔. เพื่อเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เช่น เชิงคุณภาพ วัฒนธรรม กีฬา เป็นต้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๒ แห่งต่อปี

๒. ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐานความปลอดภัย

๒. ยกระดับความสามารถทรัพยากรการท่องเที่ยว อาทิ บุคลากร แหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ที่พัก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น รวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและมีคุณภาพ

๓. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว โดยการนำเสนออัตลักษณ์ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม และผ่านช่องทาง การประชาสัมพันธ์รูปแบบใหม่ที่ทันสมัยค่อนักท่องเที่ยว
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมความสมดุลและยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ
๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพ พร้อมเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อเฝ้าระวัง และป้องกันปราบปรามการเกิดปัญหามลพิษ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. เพื่อจัดทำ และรวบรวมข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเป็นศูนย์กลางข้อมูล ในระดับจังหวัด (Data Center)

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละความสำเร็จในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบ บูรณาการ
๒. ร้อยละความสำเร็จของการจัดการ การติดตาม และตรวจสอบปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ตามเป้าหมายที่กำหนด
๓. ร้อยละเครือข่ายของทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาศักยภาพการอนุรักษ์และการจัดการสิ่งแวดล้อม
๔. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันการเกิดปัญหามลพิษ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๑ จำนวนระบบการนำเข้าข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดปราจีนบุรี (Data Center)

๔.๒ จำนวนฐานข้อมูลสารสนเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัดที่เข้าสู่ ระบบศูนย์กลางข้อมูลของจังหวัดปราจีนบุรี

๕. ร้อยละเครือข่ายทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ เพื่อ แก้ไขปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย ความต้องการของภาคการเกษตร ครุฑเรือ และอุตสาหกรรม

๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ เพื่อรักษาระบบนิเวศป่าไม้ให้สมดุล ด้วยการปลูกป่า การเฝ้าระวังและ ติดตามการบุกรุกป่า การจับสัตว์ป่า

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการมลพิษ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ที่เกิดขึ้นจาก ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคครัวเรือน

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายชุมชนในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ และการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนกับ ป่าอย่างยั่งยืน

๕. สร้างระบบการนำเข้าข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดปราจีนบุรี (Data Center)

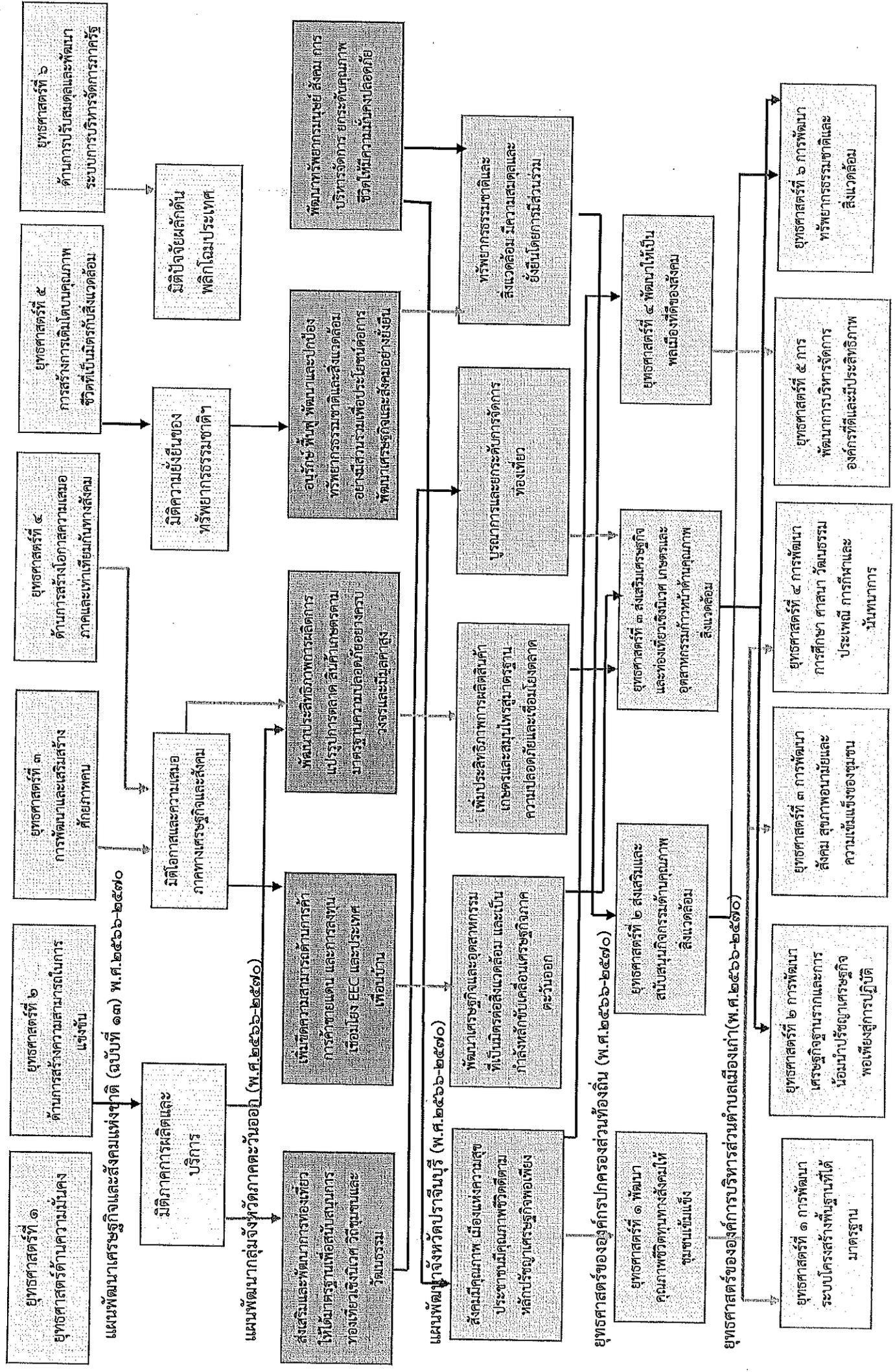
๖. จัดทำและรวบรวมฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด (Big Data) อาทิ ป่าไม้ สัตว์ป่า กลุ่มน้ำ ชยะ มลภาวะ และที่ดินทำกิน เพื่อนำเข้าระบบ

๗. สร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของประชาชนเพื่อปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๘. พัฒนาแผนงานและสร้างความพร้อมของทุกภาคส่วนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า
เรื่อง ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเหตุผลภายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ได้อนุมัติแผนดังกล่าว เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้ถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ วรรคสอง “เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย (รายละเอียดตามแบบการแก้ไขแผนพัฒนาที่แนบท้ายประกาศนี้)

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ)

(นายพรประสิทธิ์ หนูแก้ว)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานนโยบายและแผนฯ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า โทร ๐ ๓๗๕๗ ๕๒๖๐
ที่ ปจ ๗๓๖๐๑ / ๑๐๐ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖
เรื่อง การแก้ไข แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เรียน หัวหน้าสำนักปลัดฯ/ปลัดฯ/นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

เรื่องเดิม

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕

ข้อเท็จจริง

กระทรวงมหาดไทย ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาภาค/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

กฎหมาย/ระเบียบ

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ “การแก้ไข” หมายความว่า การแก้ไขข้อผิดพลาดในแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือแผนดำเนินงานให้ถูกต้อง โดยไม่ทำให้วัตถุประสงค์และสาระสำคัญเดิมเปลี่ยนไป

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผย ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่องซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

ข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาอำนาจในการแก้ไขตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่องซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน

/นับแต่วัน...

นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา รายละเอียดตามแบบแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แนบมาพร้อมนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามในหนังสือดังต่อไปนี้ เห็นควรประการใดโปรดพิจารณา
สั่งการ

๑.แบบแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

๒.ประกาศแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

(ลงชื่อ)

(นางจิตรวดี อิงแฮม)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ข้อพิจารณา.....

(ลงชื่อ)

(นายสุรศักดิ์ แหวนวงศ์)

หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน

ข้อพิจารณา.....

(ลงชื่อ)

(นายสมพงษ์ ออทอลาน)

หัวหน้าสำนักปลัด

ความเห็นปลัด อบต. เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า	ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า
(...) ได้ตรวจสอบและพิจารณาเหตุผลความจำเป็น แล้ว จึงเห็นควรอนุมัติดำเนินการตามเสนอ (ลงชื่อ) (สมมิตร เงินโสม) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า	(...) อนุมัติให้ดำเนินการตามเสนอ..... (...) ไม่อนุมัติตามเสนอ..... (ลงชื่อ) (นายพรประสิทธิ์ หนูแก้ว) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า